

Ми!

Добра школа та,
яка більш нагадує
сім'ю, ніж школу.

К. Ушинський

ВИДАННЯ ДРОГОБИЧКІЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 2

Виходить з 24 травня 1997 року

№ 60 – листопад 2016 р.

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ ПРОЕКТ «ДІТИ І МОЛОДЬ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ»

велася двома мовами: польською і німецькою. Для кожного цей похід став джерелом нових історичних знань. Опісля ми зустрілися з усіма учасниками проекту під оперним театром. Балет «Баядерка» вразив своєю феєричністю, артисти - своїм вмінням і талантом. Це було чудовим закінченням дня.

Катерина Іванишин
та Софія Саган

30.09. У Варшаві розпочав свою роботу українсько-польсько-німецький міжнародний проект «Діти і молодь у Другій світовій війні». Україну представляють учні та вчителі школи №2 м. Дрогобича. Програма проекту дуже насичена: окрім роботи над певними завданнями учні мають змогу оглянути безліч пам'ятних місць у столиці Польщі, здійснити ряд екскурсій, поспілкуватися зі своїми ровесниками за кордоном.

01.10. Сьогодні учасники проекту відвідали пам'ятні місця, пов'язані з життям і діяльністю відомої особистості Польщі та усього світу Ірени Зендлер. Ця мужня жінка в роки Другої світової війни, ризикуючи своїм життям, врятувала життя багатьом єврейським дітям, запротореним в гетто.

02. 10. Після сніданку ми відвідали музей Варшавського повстання. Екскурсія

03.10. Сьогодні ми мали змогу відвідати музей «Полін»- місце, де лише за 2 години досвідчений екскурсовод розповів довгу та пізнавальну історію єврейського народу. Музей справді дуже цікавий: ми мали змогу пройти вуличками єврейського кварталу,

відвідати синагогу та відчувати весь жах концтаборів. Екскурсія нам сподобалася також тим, що в ній не раз згадувалося наше рідне місто, бо, як відомо, в Дрогобичі колись проживало багато євреїв. Після неймовірної екскурсії та обіду на території музею, ми повернулися до гімназії, щоб продовжити працю над нашими інтернаціональними проектами.

Соломія Сабат та Віра Возняк

04.10. Учасники проекту мали змогу відвідати музей «Варшава». Ми отримали безліч незабутніх вражень, адже дізналися багато про старе місто, склали його карту на воркшопі. Після повернення ми працювали над проектом в інтернаціональних групах, а ввечері кожен мав вільний час для шопінгу чи прогулянок містом.

Анастасія Модрицька
та Наталя Сорока
(закінчення на 2 стор.)

(початок на 1 стор.)

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКО-НІМЕЦЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ ПРОЕКТ «ДІТИ І МОЛОДЬ У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ»

06.10. Наш останній день перебування тут - у прекрасному місті Варшаві! Ми презентували п'ять проєктів, над якими працювали весь тиждень в інтернаціональних групах. Після цього провели незабутній час, переглядаючи фото.

Із посмішкою на обличчі ми покидаємо Варшаву, адже щиро віримо, що учні нашої школи ще неодноразово матимуть змогу відвідати це старовинне місто!

Роман Грицик та Ігор Добощ

УЧИТИСЬ НІКОЛИ НЕ ПІЗНО!

10-16 липня відбувся семінар для українських учителів у м. Лінц (Австрія), який щорічно організовує австрійська спілка Landlerhilfe, заснована австрійцями - переселенцями з Західної України. У ньому взяли участь учителі німецької мови зі Львова, Калуша, Коломиї, Луцька. Вперше на цей семінар були запрошені і вчителі з нашої школи.

На початку семінарного тижня усіх поділили на маленькі групи по 2-4 осіб, які брали участь у семінарах різної тематики та тривалості разом із австрійськими вчителями у рамках їх обов'язкової щорічної програми підвищення кваліфікації. Перебування у первинному мовному середовищі, спілкування з колегами - носіями мови, теоретичні та практичні заняття, дружня атмосфера та австрійська гостинність – ось що чекало на нас в Лінці.

Окрім навчання, яке, до слова, тривало з 9.00 до 17.00, у нас була також насичена культурна програма: прогулянка дахами міста, краєзнавчий музей Schlossberg, катання на кораблику по озері Traunsee, гриль-вечірка в гостях у одного із засновників спілки.

Дякуємо організаторам за запрошення та опіку над українськими освітянами!

Л.В. Хоньків, Ю. М. Тершак, Н.Б. Дідик,
учителі німецької мови

ЛЮБОМИРА ГАВРИЛЮКА І КАТЕРИНУ ІВАНИШИН НАГОРОДЖЕНО З НАГОДИ ДНЯ МІСТА

20 вересня у рамках відзначення 925-річного ювілею Дрогобича у дворіку міської ратуші відбулося нагородження дрогобичан, котрі своїми досягненнями в роботі, науці та спорті прославили рідне місто.

Особливо приємно, що серед нагороджених є і двоє представників другої школи. Так, орденом «За заслуги перед містом» нагороджено багатолітнього керівника гуртка технічної творчості **Гаврилюка Любомира Михайловича**, а грамотою за вагомі досягнення у навчанні, популяризації Дрогобича на всеукраїнському рівні та з нагоди Дня міста вшановано ученицю 11-А класу **Катерину Іванишин**. Міський голова Тарас Кучма також вручив Катерині сертифікат про призначення персональної стипендії в галузі освіти і культури за особливі досягнення в навчанні, творчості, спорті.

13 жовтня 2016 року до Дня захисника Батьківщини учні 11-Б класу на чолі зі своїм класним керівником, учителем історії У.В. Угрин вшанували пам'ять воїнів УПА, поклавши квіти та запаливши лампадку на їхній могилі на вул. Трускавецькій у Дрогобичі.

ВИБОРИ ГОЛОВИ УЧНІВСЬКОЇ РАДИ

14 вересня в нашій школі відбулися віче, на яких учні 5-6, 7-8 та 9-11-их класів мали можливість ознайомитися з передвиборчими програмами кандидатів на посаду голови Учнівської ради і віддати свій голос за ту чи іншу кандидатуру. На жаль, вибір був невеликий – лише двоє претендентів: Авшецька Кароліна, учениця 10-А класу, та Мисів Марія, учениця 10-Б класу.

Перемогу впевнено здобула **Авшецька Кароліна**. Тож вітаємо новообрану Голову Учнівської ради, бажаємо їй успіхів на даній посаді та сподіваємося на продуктивну роботу учнівського самоврядування в цьому навчальному році.

Романів Н.А.

ЛІТНІ КАНІКУЛИ У ГЕРСГАЙМІ

Протягом двох тижнів липня у німецькому Герсгаймі відбувалася традиційна літня зустріч молоді з Німеччини, України, Польщі. Герсгайм зустрів нас сонячною погодою. Після проведеного тестування на рівень володіння німецькою мовою учасників міжнародного мовного табору ознайомили з програмою перебування. Під час розваг школярі мали можливість краще пізнати один одного.

За традицією, у перший тиждень перебування у таборі проходить день фірми HAGER, яка здійснює фінансову підтримку даного проекту. Ми побували на одному з найбільших підприємств (м. Бліцкастель), яке виробляє електроштитові розподільники. На зустріч із молоддю прибула засновник фундації фірми п.Луїза Гагер. З вітальним словом до присутніх звернувся консул України у Франкфурті Сергій Драган. Він подякував керівництву екологічного центру "Шпонс Гаус", представництву фірми HAGER за організацію молодіжних зустрічей та залучення до них українських школярів. Серед запрошених був керівник державної канцелярії Прем'єр-міністра землі Заарлянд Юрген Ленарц. Під час знайомства з виробництвом нас вразив високий рівень автоматизації, оскільки основну роботу виконують роботи. Працівники заводу провели майстер-клас і залучили учнів до виготовлення "сонячних цикад", які стрибають під дією світла. Після відвідин фірми HAGER ми побували у фортеці міста Кіркель, де був організований лицарський турнір. Приємно, що трійку переможців склали учні нашої школи. Найбільшу кількість балів серед 69 учасників за результатами всіх випробувань набрала Дятко Вікторія. Учасники турніру були відзначені дипломами.

У вільний від навчання час ми здійснили незабутню подорож по Рейну до славновісних скель Лорелей. А ще була довгоочікувана поїздка до Парижа. Потяг розвивав швидкість до 320 км/год. Менш ніж за 2 години ми подолали відстань у 450 кілометрів. Оглядова екскурсія, світлина на згад-

ку, прогулянки затишними вуличками Парижа. Змучені, але задоволені поверталися до Герсгайма, де нас чекала смачна піца.

Для німецьких друзів наші школярі підготували презентацію про Україну, навчили їх співати "Ти ж мене підманула" українською мовою. Багато дітей виявили також бажання оволодіти мистецтвом графіті. Навіть п. Луїзе Гагер приїхала у Шпонс Гаус, щоб особисто поспостерігати за роботою. Учні подарували їй графіті, на якому написали "LUISE". Кульмінаційний момент навчання - оформлення стіни у "стодолі" екологічного центру. На 5 мовх молодь написала слова, які визначають важливі європейські цінності. На згадку - світлина з відомим у Німеччині майстром графіті п.Патріком Юнгфляйш, який допоміг школярам опанувати ази сучасного виду мистецтва.

Швидко пролетіли два тижні перебування у міжнародному таборі. Після завершення мовного курсу, різних воркшопів відбулися презентації, вручення сертифікатів, власноруч виготовлених брелоків. Спільна світлина на згадку. Остання подорож до Райнгайму, де відбувався фестиваль повітряних куль та літаючих апаратів.

Щасливі, сповнені незабутніх вражень, поверталися додому. Висловлюємо слова вдячності фундації "Петер-Луїзе Гагер", Німецько-польській Спільноті Молоді МЗС Німеччини за надану фінансову підтримку в реалізації даного проекту. Особливу подяку директорів екологічного центру "Шпонс Гаус" п. Юреку Венгжиновському, нашому другові Гансу Болінгеру за можливість щорічно бути учасниками міжнародних проектів.

ФРАНКОВИМИ СТЕЖКАМИ

Навчальний рік для учнів 3-В класу розпочався з цікавої екскурсії до с. Нагуєвичі. Погода цього дня сприяла мандрівці. Найперше ми завітали в гості до садиби батьків поета. Діти змогли побачити батьківську хату, де зберігаються цінні реліквії родини Франків: дитяча колиска, дзеркало в дерев'яній оправі, мисник та ін., шапу, шпихлір (зерносковище), кузню з ковальським міхом, стодолу і стайню. Особливим доповненням екскурсійної програми була «Стежка Івана Франка». Це лісова алея, вздовж якої встановлено дерев'яні скульптури персонажів Франкових творів. Діти разом із класоводом Надією Василівною Стецькович та батьками провели чудовий день, усі з хорошим настроєм і позитивними емоціями поверталися додому.

Батьківський комітет 3-В класу

ЕКСКУРСІЯ «ВУЛИЦЯМИ РІДНОГО МІСТА»

Теплого вересневого дня напередодні Дня міста учні 4-В класу вирушили на екскурсію «Вулицями рідного міста». Знати історію свого міста, походження назв вулиць, визначні місця та пам'ятки архітектури – така мета екскурсії. Школярі пригадали, коли була збудована сучасна ратуша, костел Святого Варфоломія та дзвіниця. Не залишилися поза увагою пам'ятники, що вшановують діячів нашої історії, науки та культури: Тарасові Шевченку, Іванові Франку, Адаму Міцкевичу, Юрієві Дрогобичу, Степанові Бандері, В'ячеславу Чорноволу.

Любити свій Дрогобич, втілювати цікаві задуми хочуть малі дрогобичани. Саме про це й розповідали четвертокласники після екскурсії, презентуючи проект до Дня міста.

Флюнт Орися Іванівна,
класний керівник 4-В класу

ДЕНЬ ТУРИЗМУ

День туризму залишив незабутні враження в пам'яті учнів 11-тих класів, адже ми здійснили тривалу в часі (близько 8 год.) мандрівку на найвищу гору Львівщини – Парашку. Її висота сягає 1268 м над рівнем моря.

За легендою гора названа на честь Параски — дочки князя Святослава Володимировича, сина Володимира Великого, яка була вбита на цій горі дружинниками його брата, князя Святополка Окаянного в 1015 році. На вершині гори встановлений хрест, а на її схилі – пам'ятний камінь на якому написано: «1015 р. Загинула і похована дочка древлянського князя Святослава Парасковія. І цю гору названо «Гора Параска». А сам князь Святослав загинув поблизу міста Сколе. Його скололи (тобто вбили).

Хоча дорога до гори була не з легких, але подолавши її, усі учасники походу відчували неймовірну ейфорію. Можна сказати, що цього року ми підкорили наш маленький Еверест. Спустившись з гори, на одній з полонин ми мали невеликий пікнік, посмаживши смачні сардельки. Під вечір наша група повернулася на базу та завершила мандрівку приготуванням ухи.

Керівниками походу були класні керівники обох одинадцятих класів – Модрицька Ю.О. та Угрин У.В., а також батько учениці 11-Б класу п. Олег Грицьків.

Соломія Сабат, учениця 11-Б класу

МАНДРІВКА ДРОГОБИЧЕМ

На початку навчального року учні восьмих класів вивчають з англійської мови тему «Мое рідне місто». Отже, доповнюючи набуті знання, школярі здійснили невеличку мандрівку Дрогобичем, спілкуючись англійською мовою.

Площа Ринок, давні стіни костелу, пам'ятник Юрієві Дрогобичу... – всі ці культурно-історичні пам'ятки нашого міста вкотре стали цікавими об'єктами для ознайомлення та захоплення. Допомогали проводити екскурсію учениці 10-Б класу Анастасія Коржова та Марія Мисів. А наприкінці діти відповіли на запитання вікторини, виконали завдання-пазл, отримали призи, зробили світлини на згадку.

З днем народження, рідне місто! Happy anniversary!

Наталія Заблоцька, вчитель англійської мови

МИРОСЛАВ МАРИНОВИЧ – ДЕНЬ У РІДНІЙ ШКОЛІ

У житті кожного з нас є такі події, які хочеться запам'ятати назавжди. Саме такою подією був черговий візит до нашої школи відомого правозахисника, публіциста, віце-ректора Українського Католицького Університету, почесного громадянина Дрогобича Мирослава Мариновича. Пан Мирослав прибув до нас 19 травня на щорічне свято «Від шкільної стежини до зірок України», де нагородив почесною премією свого імені десятикласницю Анастасію Процикевич, яку вона здобула за активну громадську діяльність. Крім того в бібліотеку школи й особисто Анастасії Мирослав Маринович подарував свою найновішу книгу «Всесвіт за колючим дротом».

Особливо зворушливим моментом для пана Мирослава була зустріч із колишніми

однокласниками, які також були присутні на святі. А збірали їх разом ювілейна дата з часу закінчення другої дрогобицької школи – 50 років. Мирослав Маринович теж був серед тих, хто вийшов із стін нашої школи далекого уже 1966 року.

А ще пан Мирослав мав можливість поспілкуватися з учнями 6-Б (тепер уже 7-Б) класу. Діти чекали цього дня з нетерпінням. Адже одна справа чути про відому особистість із розповідей учителів чи читати про неї в Інтернеті, а інша – мати можливість бачити цю людину зблизька, вільно поговорити, поставити питання. Учні цікавила родина М.Мариновича, його шкільні роки, захоплення. Вони вразили свого гостя тим, що знали багато про його минуле, тому й питали про

улюблених учителів і предмети, про нелегкі роки тюрем і заслань, які довелося пережити, про ті цінності, які залишилися в серці назавжди, а також і про те, чому пан Мирослав відмовляється йти у велику політику. Мирослав Франкович настільки просто й щиро розповідав про себе, що не залишив байдужим жодного учня.

На завершення всі разом виконали «Пісню про другу школу», яка, до речі, була створена ще в ті далекі часи, коли юний Мирослав закінчував нашу школу, а потім усі зробили світлини на згадку про цю зустріч.

Галина Процикевич,
Ігор Качмарик

ЗНАЙОМСТВО З БІБЛІОТЕКОЮ

Книга приходить до кожного з нас у дитинстві. І тому дуже важлива перша зустріч дитини з книгою, з бібліотекою.

У п'ятницю 13 жовтня до читального залу шкільної бібліотеки завітали наймолодші учні – наші першокласники. Бібліотекар школи Ольга Олегівна Іваночко провела бібліотечний урок "Книги – друзі дитини". Цей урок складався з двох частин. Перша – екскурсія бібліотекою. Ольга Олегівна ознайомила школярів із книжковими виставками, а також учні вперше побачили книгосховище бібліотеки. Друга частина – навчально-пізнавальна. Бібліотекар розказала про тяжкий та довгий шлях, який пододала книга, про виникнення паперу та з чого його виготовляють. Учні отримали можливість порівняти фотографії першого букваря Івана Федорова та сучасні букварі. Велику увагу школярів привернули слайди з презентації про найбільші та найменші книги світу. Найбільш цікавим виявився відеоролик про структуру книги. Діти з за-

хопленням переглянули його та поділилися враженнями про побачене. Школярі також вивчили, як поводитися з книгою і ознайомилися із правилами гігієни читання.

Першокласники школи запевнили, що будуть активними читачами шкільної бібліотеки та дбайливо ставитимуться до книги.

ТИЖДЕНЬ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Доброю традицією нашої школи є проведення тижня німецької мови, що дає змогу залучити до цікавих пізнавальних заходів усі вікові групи дітей від початкової школи до старшокласників.

Так, для учнів початкової школи вчителі підготували і провели уроки у формі гри з використанням і розучуванням німецьких дитячих забав, пісень. Приємно було бачити веселі обличчя четвертокласників під час піратської вечірки. Як справжні жителі морів, діти мали відповідне вбрання, співали піратські пісні та мусили виконувати секретні завдання. Пірати мали свої «кораблі», яким самі придумували назви та які вели їх у невідомі краї, шукали втрачені скарби та змагалися одні з одними.

П'ятикласники провели квест «3 німецькою мовою навколо світу» на свіжому повітрі, де мали можливість не тільки попрацювати інтелектуально, а й перевірити себе на фізичну витривалість. А яким цікавим був захід «Німеччина на карті Європи» для учнів 6 класів. Під час проведення заходу учні поглибили країнознавчі знання про Німеччину, активно працювали з картою, здійснювали пошукову роботу. Між учнями панувала дружня атмосфера, яка сприяла активній співпраці.

За участю учнів 8-В класу відбувся захопливий пізнавально-інтерактивний

екскурс в історію Німеччини для учнів 6 класів, де шестикласники за допомогою різноманітних форм роботи глибше пізнавали історію Німеччини. Учні 8-Б класу провели інтелектуально-розважальну гру «Малюємо, говоримо, показуємо».

Для старшокласників було підготовлено презентації нашим волонтером Marie Theres. Учні більше познайомилися з традиціями та звичаями Німеччини, дізналися більше, як проводить німецька молодь свій вільний

час. Змістовним та пізнавальним був літературний вечір на тему «І. Франко як посередник у міжкультурних зв'язках», на якому лунали ліричні вірші в оригіналі та в перекладі українських та німецьких авторів на фоні вдало підібраних слайдів та музики.

Заходи, проведені в рамках декади, мотивують до вивчення німецької мови, сприяють формуванню в учнів країнознавчої, соціокультурної компетентностей.

О. М. Дяків, Н. Б. Дідик

РОБИМО УРОКИ БЕЗ МОРОКИ

Кілька порад для батьків, як привчити школярів швидко, а головне спокійно сісти виконувати домашні завдання

“Мамо, я піду гуляти” – зазвичай ця фраза від дитини у більшості сімей відразу ж провокує запитання: “А ти зробив уроки?!” Далі ідуть різні варіанти відповідей: від – “нам нічого не задавали” або “трішки погуляю, а потім зроблю” до – “піду краще до тата, він мене точно пустить”.

Як зробити, щоб словосполучення “домашня робота” не змушувало дітей і їх батьків нервувати і розчаровуватися? Що робити, аби дитина сама без нагадувань сідала за уроки? На ці одвічні питання батьки самі зневірено відповідають, що це дітям не під силу, а ось спеціалісти стверджують, що привчити школярів до спокійного вивчення домашніх завдань таки можливо!

Спочатку відпочинок – потім уроки

Зі слів психолога Ірини Тарнавської, щоб процес навчання був приємним і для школяра, і для батьків, варто дотримуватися певних правил. Наприклад, не обов’язково вчити уроки відразу після школи, потрібно організувати правильне навчальне місце, чергувати важкі і легкі завдання, давати дитині перерви і навіть перекуси, і в жодному разі не кричати.

“Після приходу зі школи не змушуйте свого школяра відразу ж сідати за уроки. Поставте себе на місце дитини – ви повертаєтеся з роботи змучені і виснажені, а вам ще з порога кажуть: “А тепер відкрийте сумку і діставайте папери, будете здавати звіти”. Перше, що вам спаде на думку, то щоб вам дали трішки часу, аби ви хоч теплого чаю попили і підбори зняли. Не дуже весело – погодьтеся. Так само і діти потребують відпочинку, – почала розповідати психолог. – Дайте їм час, аби вони переключилися від шкільних проблем, але ще не встигли втомитись від домашніх розваг чи якихось ігор. Приготуйте їм обід, можете разом прогулятися на свіжому повітрі і лише через годину-дві повертайтеся до навчання. Тобто ви повинні зробити так, щоб дитина сідала вчити уроки зі свіжою головою. До речі, найкращий час для виконання домашніх уроків з 16-ої до 19-ої години”.

На думку співрозмовниці, якщо дитина не хоче вчити уроки, постійно відтягує час або придумує якісь відмовки, лише б не вчитися, вам потрібно з’ясувати, чому так. Можливо дитині не подобається саме цей предмет (математика чи географія), вона його не розуміє, тоді цей урок можна залишити наостанок, а спочатку нехай захоплено робить легші і цікавіші, на її погляд, завдання. Також варто робити дитині кількахвилинні перерви між

уроками.

“Якщо домашнього завдання багато – з чотирьох-п’яти предметів – дозвольте дитині відволіктися: сходити в туалет, попити чаю чи розповісти вам якусь цікаву історію зі сьогоднішнього шкільного життя, – продовжує Ірина Тарнавська. – Тобто домашні завдання повинні виконуватися без дотримання шкільної дисципліни. Також батьки не повинні оцінювати свою дитину. Відсутність оцінок створює атмосферу свободи, спокою, безпеки, в якій можна навчатися на основі підтримки і віри в успіх, а не стресу”.

Дуже важливо батькам бути присутнім біля дитини під час написання домашнього завдання, особливо, якщо це учні перших-других класів. Тоді можна дитині підказати, як правильно написати ту чи іншу букву, ненав’язливо підштовхнути до тієї чи іншої думки або ж вчасно заспокоїти, якщо дитина почала панікувати, що в неї щось не виходить. Але не варто нависати над дитиною під час уроків, така позиція чинить психологічний тиск. Краще сядьте з дитиною поруч як партнер.

Чого точно не варто робити, то це вчити уроки за дітей. “Часто трапляється, що батьки не мають багато часу на дитину, тому стараються всіляко підказати чи навіть написати замість неї. Так батьки подають поганий приклад – дитина може дуже швидко звикнути до того, що уроки замість неї виконує хтось інший. У подальшому така дитина ще довго не зможе стати самостійною, – каже психолог. – Також не варто одному з батьків перекладати завдання на іншого. Ніколи не кажіть: “Я не маю часу, йди до тата” або “Я тебе не відпускаю на вулицю, якщо хочеш, то подзвони до тата і запитай його думку”. Через такі фрази зовсім скоро дитина вами почне маніпулювати, бо розуміє, що її і так ніхто не контролює.

Також у жодному разі не давайте дитині додаткових домашніх завдань, окрім тих, що задали в школі. Не варто змушувати переписувати погано виконану класну роботу. Можете її лише усно проаналізувати, але не переписувати – повторне виконання вже зробленого (хоч і з помилками) завдання дитина може сприйняти як безглузду і нудну справу, яка знеохочує і позбавляє віри в свої сили.

“Майте терпіння”, – наголошує Ірина Тарнавська і додає: “Не кричіть на неї, якщо щось зроблено не так і не використовуйте виконання домашніх завдань як засіб покарання за провини. Краще скажіть: “Я допоможу тобі, і ти обов’язково зробиш...”, “Я впевнена, у тебе все вийде...”, “Правильно”, “Молодець, ти мене радуєш”. Похвала і підтримка стимулюють дитину, підвищують мотивацію”.

Де вчити уроки?

Виконуючи домашні завдання, школярі проводять за письмовим столом чимало часу. І дуже важливо зробити так, щоб робочий простір дитини був правильно організований, адже від цього залежить не тільки успішність, але й здоров’я учня.

Багато батьків вважають за краще розміщувати письмовий стіл поряд із вікном, щоб поверхня столу була добре освітлена. Проте ставити стіл впритул до вікна не варто – відстань не повинна бути менше 25 см. Інакше світло з вікна відбиватиметься від стільниці, а це може зіпсувати зір дитини.

Краще розташувати стіл так, щоб світло падало на робочу поверхню зліва. Купуйте дитині спеціальну підставку для підручників. Коли книга лежить на столі, відстань від очей до верхніх і нижніх рядків різна, через це дуже напружуються очі. Відстань від очей дитини до книжки має бути не менше 30 сантиметрів.

Стілець, на якому буде сидіти дитина, обов’язково повинен підходити їй по зросту. Посадіть школяра на стілець перед столом. Якщо лікоть опущеної прямої руки нижче столу на п’ять-шість сантиметрів, школяру буде зручно і комфортно.

Ольга Шведа
(газета «Львівська пошта»)

ПРАВА ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

24 жовтня 2016 року в школі проведено годину спілкування для учнів 9-х класів, на якій відбулася зустріч із працівником Бюро правової допомоги п. Христиною. Спеціаліст розповіла учням про діяльність дрогобицького Бюро, види відповідальності неповнолітніх, ознайомила з терміном «безоплатна вторинна правова допомога» та як її отримати і продемонструвала навчальний фільм «Знайомство з судом».

ПРО ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

З 24.10. по 28.10.2016 р. у школі відбулися зустрічі з учнями 7-х, 8-х та 9-х класів за темою «Відверті розмови про здоровий спосіб життя». Зі школярами обговорювалися проблеми тютюнопаління та алкоголізму. З презентації, розповіді соціального педагога учні дізналися про статистику шкідливого впливу алкоголю та тютюнопаління, переглянули науково-популярні фільми за цією тематикою, прийняли активну участь у їх обговоренні.

Соціальний педагог С. В. Живчин

ПОТРЕБА У СПІЛКУВАННІ

Спілкування є одним з важливих факторів формування особистості. Це складний процес встановлення та розвитку стосунків між людьми, який зумовлений потребами у самореалізації і включає в себе сприймання і розуміння іншої людини. Під час спілкування люди обмінюються інформацією та досвідом, використовуючи свої емоції. Ось чому важливо вміти керувати емоціями, правильно їх виражати.

Спілкування є провідною діяльністю в підлітковому віці, а об'єктом спілкування є ровесник. У цьому віці домінує бажання у спільній діяльності, де засвоюються соціальні знання, виробляються навички особистісних взаємин. Під час спілкування важливо активно вислухати співрозмовника, не перебивати, не критикувати, не оцінювати, при потребі підтримати та допомогти. Найважливіше у спілкуванні з людьми - визнати, що інша людина унікальна і бачить світ по-іншому.

Пропонуємо вам визначити власний рівень потреби у спілкуванні.

Опитувальник (за Ю.Л.Орловим)

Інструкція: відповідайте "так" або "ні" на наведені нижче твердження.

- Мені приємно бути присутнім під час будь-яких святкувань.
- Я можу притлумити свої бажання, якщо вони суперечать бажанням товаришів.
- Мені подобається показувати кому-небудь свою прихильність.
- Я більше дбаю про свій вплив на людей, аніж про дружбу.
- Я відчуваю щодо друзів більше прав, аніж обов'язків.
- Коли дізнаюсь про успіх товариша, у мене чомусь погіршується настрій.
- Мене тішить можливість кому-небудь чим-небудь допомогти.
- Мої турботи зникають, коли я опиняюсь серед товаришів по навчанню.
- Мої друзі мені страшенно набридли.
- Коли я виконую важливу роботу, присутність людей мене дратує.
- Навіть будучи притиснутим до стіни, я говорю ту частинку правди, що не зашкодить друзям.
- У важкій ситуації я думаю не про себе, а про близьку людину.

13. Неприємності друзів викликають такі співчуття, що я можу занедужати.

14. Мені приємно допомагати іншим, навіть якщо це шкодить мені.

15. З поваги до друга я можу погодитися з його думкою, навіть якщо вона не має слушності.

16. Мені більше до вподоби пригодиницькі оповідання, аніж про кохання.

17. Сцени насильства у кіно вселяють у мене відразу.

18. На самоті я відчуваю більшу тривогу, ніж серед людей.

19. Я вважаю, що основною радістю в житті є спілкування.

20. Мені шкода безпритульних кішок і собак.

21. Я волію мати менше друзів, але якщо мати, то близьких.

22. Я люблю бути серед людей.

23. Я довго переживаю після сварки з близькими.

24. У мене набагато більше близьких друзів, аніж у інших.

25. Мене цікавлять власні досягнення, а не дружба.

26. Я більше довіряю власній інтуїції, аніж думці інших.

27. Я надаю більшого значення матеріальному благополуччю, аніж спілкуванню з приємними людьми.

28. Я співчуваю людям, які не мають близьких друзів.

29. Спілкуючись зі мною, люди часто використовують мене.

30. Я люблю оповідання про безкорисливу дружбу.

31. Заради друга я можу пожертвувати своїми інтересами.

32. У дитинстві я був у компанії, що завжди трималася разом.

33. Якби я був журналістом, то писав би про силу дружби.

Обробка даних:

- якщо поставили «так» за твердження 1, 2, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 28, 30, 31, 32, 33 - 1 бал;

- якщо «ні» за твердження 3, 4, 5, 6, 9, 10, 15, 16, 25, 27, 29 - 1 бал.

Підраховуєте суму балів. Чим більша сума балів, тим більша потреба у спілкуванні.

РІВЕНЬ:	низький	ниж. за серед.	середній	вище за серед.	високий
хлопці	3 - 21	22 - 23	24 - 25	26 - 28	29 - 33
дівчата	9 - 24	25 - 26	27 - 28	29 - 30	31 - 33

Пам'ятайте, що спілкуючись з іншими людьми, потрібно встановлювати стосунки, які будуть змістовні та доброзичливі. Необхідно розширювати коло спілкування, де можна самоствердитись, знайти справжніх друзів, сформувати позитивні якості характеру, ціннісні орієнтації. Успіхів вам!

Практичний психолог Стебівка Г.С.

СВЯТКУЄМО ЮВІЛЕЙ РІДНОГО МІСТА

У Дрогобицькій спеціалізованій школі І-ІІІ ст. №2 щорічно відбуваються заходи, приурочені Дню міста. Проте цьогоріч святкування особливе, адже рідному Дрогобичу – 925!

Відзначення ювілею рідного міста розпочалося 19 вересня тематичною годинаю спілкування «Дрогобич – батьківщина Івана Франка», яку провели класні керівники 1-11 класів. У

шкільній бібліотеці було оформлено книжково-журнальну виставку «Розкинулося місто у передгір'ї Карпат...»

20 вересня учні 9-их класів під керівництвом учителя історії Угрин У.В. провели гру-квест «Як ми знаємо своє рідне місто?». Переможцями серед команд стали учні 9-Б класу, які продемонстрували найкращі знання з історії рідного міста.

Протягом тижня учні школи встановлювали рекорди «Тобі, мій рідний Дрогобиче». 21 вересня дівчатка різних класів зібралися у приміщенні бібліотеки, щоб дізнатися, у кого найдовше волосся у школі. Рекордсменкою в цьому році стала учениця 8-В класу Ступницька Софія. Довжина її волосся – 96 см (нагадаємо, що володаркою найдовшого волосся в нашій школі упродовж кількох років була Зубрицька Анна-Марія (120 см), яка, на жаль, у цьому році суттєво укоротила свою зачіску).

Довгокосих дівчаток прийшло так багато, що тих, у кого довжина волосся сягала менше 60 см, довелося відпустити.

Решта 28 дівчаток взяли участь у фотозйомці. Це –

Ільків Аліна – 5-б клас – 88 см
Хомин Діана – 9-б клас – 85 см
Пученя Катя – 3-б клас – 85 см
Стасінчук Юля – 5-в клас – 81 см
Гончар Діана – 7-а клас – 81 см

Лужецька Ангеліна – 3-г клас – 78 см
Стасів Софія – 5-б клас – 76 см
Микосовська Яна – 10-б клас – 75 см
Галадій Настя – 4-в клас – 72 см
Мхітарян Анастасія – 7-а клас – 71 см
Івахів Анастасія – 1-а клас – 70 см

Петегирич Анастасія – 2-в клас – 69 см
Федуняк Юля – 5-б клас – 69 см
Іваночко Вікторія – 3-б клас – 69 см
Паньків Марта – 6-б клас – 69 см
Яхнів Вікторія – 2-г клас – 68 см
Кекіс Софія – 3-г клас – 68 см
Славич Людмила – 10-б клас – 67 см
Коржова Анастасія – 10-б клас – 67 см
Гоголь Поліна – 3-в клас – 67 см
Шустова Валерія – 6-б клас – 66 см
Сивик Анастасія – 4-в клас – 66 см
Бурбель Володимира – 2-в клас – 64 см
Бойківська Віка – 3-г клас – 63 см
Рахель Вікторія – 4-в клас – 61 см
Стап'як Анастасія – 2-в клас – 61 см
Подушак Ліза – 5-б клас – 60 см

Учні 5-6 класів прикрасили стіни коридорів малюнками, учні 7-11 класів взяли участь у фоторалі «Дрогобич – моя гордість, Дрогобич – мій біль», фотосушці «Минуле і сьогодення рідного міста».

На подвір'ї школи відбувся флешмоб «Дрогобичу – 925», під час якого учні 7-их класів із листя та квітів виклали велетенську цифру «925» та всі гуртом гучно привітали місто зі святом.

Ми, учні та вчителі другої школи, пишаємося своїм містом та плекаємо в серці надію, що наш старовинний Дрогобич відродить свою славу і в майбутньому стане одним із найкращих міст України.

Романів Н.А., педагог-організатор

НАЗАВЖДИ В НАШИХ СЕРЦЯХ...

8 вересня опівночі раптово перейшов у світ кращий учень нашої школи Данило Сурма. П'ятнадцятилітній Данилко полинув до Бога після 141-го дня боротьби з підступною хворобою...

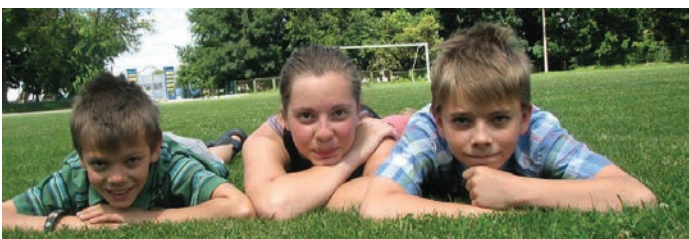

Минуло сорок днів... Дозвольте висловити поминальне слово про Данилка всім Вам, хто весь цей переповнений емоціями час був поруч, хто впустив любов до свого серця та перейнявся нашим життєвим випробуванням. Нехай Господь всім Вам віддячить!... Отже, про дорогу, якою було не страшно йти, або чому смерть не лякає.

НАРОДЖЕННЯ. (Отримання нами особливого дару).

Данило був нам подарованим Богом у 2001 році на противагу думці цього світу, бо була бідність, та дуже очікувано для нас, батьків, бо ми мріяли про дітей. Пізніше ми часто згадували, що не помітили його зростання. І, думаємо, це не через нашу особливу вправність, а через його вміння бути лагідним та зацікавлено пізнавати цей світ. Данилко своєрідно реагував на несправедливість. Не маючи змоги її змінити - ігнорував та відмовлявся контактувати. З іншого боку, там, де були любов і розуміння, горнувся й відчував себе дуже комфортно. Він був добрим приятелем старшої сестрички та гарним опікуном для молодшого братика. Тож, ідучи за ним, ми бачили його "інтуїцію" обходити негаразди і вести нас, дорослих, до благодаті.

ДИТИНСТВО. (Бажання бути залученим до справ дорослих).

Про таких дітей, як Данилко, говорять: «Чемні діти». Дома він не знав фізичних покарань, даючи батькам можливість впливати на нього прикладом. Все, чим він займався, було його самостійним вибором: почати прислужувати в церкві чи навчатися спортивній боротьбі, самовиражатися у малюванні чи пізнавати мистецтво гри на фортепіано. Але якщо він відчував нелюбов чи насильство над його прагненнями, протестував і змінити його ставлення було неможливо. Парадоксально, але часто не завдяки досвіду батьків, а на противагу йому, Данилко з дитинства витворював свій світ. Цей світ наповнювався світлом чистоти і відкритості, у проміннях якого Данилко давався всім любити себе. Дні народження нашого сина завжди проходили в наповненому галасливими однолітками домі. Йому було дуже приємно отримувати знаки уваги, але не менше він був готовий прислухатися до потреб інших.

ЮНІСТЬ. (Вибір власних уподобань та їхня реалізація).

Школа стала для Данилка особливим викликом. Тепер він побачив у своїх однолітках та вчителях велике різноманіття

поглядів на цей світ. Удома був відсутній телевізор, то ж весь світ сприймався ним через родину. Перші вчителі зуміли продемонструвати повагу до нього і, відповідно, викликали в хлопця сприйняття та толерування інших. Данилко вирозумів, що особисте зростання можливе тільки через власні зусилля, що навчання - це прямий шлях до здійснення його мрій. Він

обирає самостійне навчання, а батьків залучав, коли хотілося більш глибокого чи ширшого розуміння конкретного завдання чи проекту. Шкільні виклики були для нього ніби середовищем, де можна бути собою, вільно творити, бути серед друзів-однолітків. Пізнав Пласт, бо наші родинні мандрівки в гори з наметами не припинялися жодного року від його народження.

ЗРІЛІСТЬ. (Сприйняття себе повноцінним учасником життя).

Уже в школі він сформулював свою життєву ціль - стати лікарем. Самостійно вивчає додатково біологію та хімію, при цьому ставлячись відповідально й до інших шкільних предметів. У нього виробилася звичка робити все довершено: якщо танцювати, то так, щоб дивувати інших, якщо користуватися смартфоном, то так, щоб він став можливостю пізнання нових знань та навиків. Серйозно вивчає мови, бо побачив велике джерело європейських знань, які хотів отримувати в оригіналі. Серед однолітків, і не тільки шкільних, ставав лідером завдяки вмінню розуміти та давати ближнім. Така його благородна постанова не робила Данилка вищим за інших, навпаки, він помічав потребуючих підтримки і допомагав їм, ділячись своїми можливостями.

ВІЧНІСТЬ. (Усвідомлення неминучості покинути цей світ).

Раптова хвороба прикувала Данилка до ліжка. Ні українські, ні європейські, ні світові фахівці, знайомлячись із Данилком, не знали, що можна вдіяти. Але він сам докладав неймовірних зусиль для подолання недуги. Не скаржився, навпаки, якщо хтось не міг стримати біля нього непрохану сльозу, просив не плакати, казав, що все буде добре. У нас із ним був час, згадати багато подій його життя, все, що так щедро подарував Бог за п'ятнадцять років земного шляху. Говорили про його покликання, у чому воно могло б полягати. Сотні людей щоденно молилися за його выздоровлення, сприяли матеріально та щиро допомагали. Це могло свідчити про виконання ним покликан-

ня пробудити так багато людей до любові через співчуття та жертвність. Його здавалося б коротеньке життя ставало для цих людей прикладом, вартим до наслідування, робило їх небайдужими та готовими визнати важливість цінностей, за якими він жив... Перед ним відкрилася Вічність.

ПАМ'ЯТЬ. (Вплив на нас спогадів про перебування разом).

Якщо згадати, то Данилко, захворівши, всі п'ять місяців перебував у якійсь нереальній атмосфері спокою. Більшість із близько двох десятків монахів, священників та владик, які приходили до нього немічного, несучи духовну підтримку, говорили нам, що бачили вогник в його очах та усмішку на його устах. Він постійно цікавився нашими справами, запитував, чи даємо собі раду, як справи у сестрички та братчика. Данилко такою гідною поведінкою дав можливість отримати благословення від Бога людям навколо нього, які починали

бачити суєтність буденних непорозумінь і потребу творення дієвої любові між собою. Ми всі ставали благороднішими, жертвнішими та націленими бачити навколо позитив. І це люди не тільки з його близького оточення чи знайомі, але сотні людей, що почули про його історію, навіть з інших держав та континентів, які об'єднувалися молитовно і спільно творили позитивну енергію життя.

ПІСЛЯСЛОВО. (Відчуття, що світ став кращим).

Данилко перебував з нами відносно дуже короткий час - всього 15 років. Стільки планів було обірвано, багато мрій перекреслено, велике число сподівань не виповниться... У душі мимоволі наростає смуток, наші очі наповнюються слізьми, бо ці людські бажання не здійсняться нами разом із Данилком. Ми не зможемо радіти його успіхам, святкувати спільно з ним, бачити плоди його праці... Разом з тим, ми стали свідками, скільки приємних спогадів залишив Данилко, який яскравий життєвий приклад продемонстрував, яких важливих цінностей він дотримувався і щедро з нами ділився, який духовний імпульс він зумів усім передати. Це для нас розкрилося великою приємністю розуміти, що життя Данилка стало міцною цеглинкою Царства Божого тут, між нами. Ми, пізнаючи земне буття, далі залишатимемося його будівничими, пам'ятаючи про Данилка...

Святослав Сурма, батько Данилка

Пригадую, як я вперше побачила свій 5-В і щирі оченятка Данилка, які з цікавістю дивилися на мене. Таким ангелятком залишався Данило або (як його називали однокласники) Даня усі наступні шкільні роки. Данилко, будучи активним та творчим, із задоволенням брав участь у конкурсах, вікторинах, забавах, мандрівках і залучав своїх батьків. Пригадую, як запропонував нам виготовити ляльку-мотанку, а майстер-клас проводила пані Катерина, мама Данилка. Ми не тільки виготовляли собі обереги, а й слухали історії про ляльку-мотанку. Будучи світлою людиною, Данилко подарував нам багато любові і тепла.

Ми будемо молитися за тебе, Данилку! Ти назавжди в наших серцях!

Світлана Василюк, класний керівник

Кожна зустріч із Данилком була осяяна любов'ю, прагненням вдосконалюватися. Він умів бути вдячним кожному. Всі захоплювалися його вишуканою українською мовою, шляхетністю у всьому.

Любимо, пам'ятаємо, молимося.

Лариса Панькевич, директор школи

Пригадуємо, як Данило любив жартувати на перервах, завжди був активним на уроках, хотів дізнатися якнайбільше нового, ділився своїми мріями та планами на майбутнє...

Данилко був такою людиною, яка б у скрутний час не вагаючись підставила нам своє плече. За 9 років навчання ми стали дружною сім'єю. Важко висловити словами, скільки ця людина зробила добра. Для нас він був прикладом турботи, чуйності, доброти, людяності та невичерпного патріотизму. Данило завжди залишиться у наших думках.

Юля Гайсан і Софія Федішин

З Данилом я познайомилася у 5 класі. Він завжди проводив час з користю для себе і оточуючих. Пригадую вечори з друзями і з ним за тенісним столом, як разом збирали вертеп і як цікаво відпочивали в Німеччині. Данило був завжди веселий, усміхнений, до всіх привітний. Усі спогади про нього дуже добрі. Данило завжди намагався всім допомогти: давав хороші поради і застерігав нас від неправильних вчинків.

Коля Романишин

Пам'ятаю, як ми з Данилком разом готувалися до контрольних, переписувалися до ночі, а в школі підказували один одному. Його не треба було довго просити про допомогу, він сам з радістю допомагав, а я за це пригощала його булочкою або пірижком.

Аня Коб'якова

Пам'ятаю, як Данило знімав фільм на шкільний кінофестиваль... Ми чудово проводили час, веселилися, а найбільше мені запам'яталась креативність Данила, яку він завжди проявляв.

Юрій Кіндій

Я пам'ятаю, як із Данилом повертався зі школи додому. Він був цікавим співрозмовником, умів вислухати. А ввечері по скайпу ми вивчали мови програмування, які йому легко давалися. А ще пригадую наші чергування в їдальні. З Данилом завжди було весело.

Остап Панчак

Данило був для мене справжнім джентльменом. Одного разу в школі вчителька з хімії попросила принести грамоти, які ми отримали за участь у конкурсі, для загальної фотографії. Я забула цю грамоту і була у відчаї. Але підійшов Данилко і заспокоїв мене, що все гаразд, щоб я не переживала, він скаже, що також забув грамоту вдома. Я була вражена його вчинком.

Я завжди пам'ятатиму Данила таким хорошим та небайдужим.

Марта Ваків

Я дружив з Данилом з 1 класу. Данило був завжди привітним і співчутливим. Ми працювали з ним над проектами з різних предметів і займалися спортом. Не було такого випадку, щоб Данило, побачивши, що мені потрібна допомога, не підійшов і не спитав, що сталося. Не пригадую, щоб він відмовився допомогти. Але найбільше мені запам'ятались зйомки фільму, де Данило та Іван були в головних ролях. Ми проводили багато часу разом з однокласниками, і це було чудово.

Матвій Карабін

Які у мене спогади про Данила? Тільки хороші... Я не знаю жодної людини, якій він заподіяв хоча б найменше зло.

Ще досі пам'ятаю, як разом їхали в Німеччину, як були в Парижі, робили багато фотографій. Також пригадується, як я питав у нього домашнє завдання, а Данило, ніколи не відмовляючи, допомагав.

Ігор Паращак

На свій 15 день народження я загадала бажання, щоб Данило швидше одужав. Я мріяла про те, щоб посидіти, як раніше, на уроці всім класом, з'їздити ще на якусь екскурсію, зустріти разом світанок на випускному. Він був дуже важливою частиною школи, нашого класу і важливою частинкою мого життя. Про Данила у мене лише теплі спогади. Він, як сонечко, випромінював своєю усмішкою тепло, вмів підібрати правильні слова і ніколи б не дав образити жодну дівчину. Коли я розмовляла з ним, то відчувала, що він мене розуміє, з ним було просто та легко. Як багато любові було в його серці. Мені справді не вистачає його...

Кароліна Авжецька

УЧАСНИКИ ТА ПЕРЕМОЖЦІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ УКРАЇНОЗНАВЧОЇ ГРИ «СОНЯШНИК» – 2016

Коли в душі народжується
СЛОВО...

ДОЩ

Коли іду я після школи,
Я бачу крапельки дощу.
І все стає аж кольорове,
Прекрасне, ніжне і чудове.
І птаха мрійно заспівала,
І вітер тихо гомонить.
Душа моя рветься на волю,
Неначе зараз закрити.

КОЛЬОРИ

Скільки в світі кольорів
Ніжних і чудових!
Всі зливаються вони
В веселковий промінь.
Кольори такі яскраві,
І без них ніяк.
Всі вони нам так потрібні,
Як дорожній знак.

* * *

Ще учора було все чудово
І хотілося жити для всіх,
А сьогодні щось сталося погане,
Щось похмуре затмарило світ.
Та я вірю, що все буде добре.
Світ поверне ті гарні часи.
Матері перестануть ридати,
А птахи заспівають пісні.

Мхітарян Анастасія,
7-А клас

ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС «ТРУСКАВЕЦЬКА ФІЄСТА»

21-22 травня у трускавецькому санаторії "Карпати" відбувся Всеукраїнський фестиваль-конкурс "Трускавецька фієста". Про кількість учасників можна судити з того, що процедура нагородження тривала більше години. Зразковий ансамбль сучасного естрадного танцю «FREE DANCE» також взяв участь у цьому поважному форумі, здобувши І премію у номінації "За кращу патріотичну пісню", виконавши композицію "Україна у вогні". Спеціальну нагороду Кубок Товариства сприяння обороні України та Почесну грамоту вручив нашим танцюристам голова Товариства В. Тімченко. Радимо стежити за програмами ТРК "Тоніс", яка здійснювала зйомки фестивалів концертів і вже двічі транслювала їх у своєму ефірі.

З неофіційного: дівчата скористалися з нагоди і зробили фото та селфі з членами журі Павлом Зібровим та Катериною Бужинською.

Й. М. Карпін

ПРОФЕСІЙНИЙ ВИБІР

Профорієнтаційна година спілкування відбулася в 10-А класі. Мета заняття - розширити знання учнів про світ професій, а також виховувати шанобливе ставлення до людей різних професій. Учні пройшли тестування, щоб розібратися у собі, замислитися про свої можливості. Школярі визначили, до яких груп належать професії та якими рисами характеру володіють люди певної спеціальності. Щоб не помилитись у виборі, потрібно врахувати свої психологічні особливості, нахили. Важливо об'єктивно оцінити власні здібності та їх розвивати.

Практичний психолог Стебівка Г.С.

ДО УВАГИ ВИПУСКНИКІВ, БАТЬКІВ ТА СИМПАТИКІВ ДРОГОБИЦЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТ. № 2

З ініціативи піклувальної ради школи створено благодійний фонд "Скарбничка школи", метою якого є реалізація й захист освітніх, соціальних, творчих та інших спільних інтересів членів колективу та громадськості.

Статут фонду розміщений на шкільному сайті.

Усіх, хто має бажання сприяти наповненню шкільної скарбнички, просимо долучатись.

Наш розрахунковий рахунок: 2600401713415 (у гривнях)
код ЄДРПОУ 40250312 МФО 325365 (ПАТ "Кредобанк")

"Ми!" –
видання
Дрогобицької
спеціалізованої школи
І-ІІІ ступенів № 2

Адреса редакції:
м. Дрогобич,
вул. Козловського, 17,
СШ № 2,
методичний кабінет
(тел. 2-42-20)

Електронні адреси школи:
school_2@mail.lviv.ua
drohobych.school2@gmail.com
Телефони:
2-03-86 (директор)
2-14-34 (секретар)

www.dr-school2.at.ua

Головний редактор –
Ігор Качмарик
Комп'ютерна верстка –
Наталія Дум'як

Наклад –
500 прим.

Видавництво
КОЛО